

Møte torsdag den 3. juni kl. 18.45

President: G u n n a r S k a u g

D a g s o r d e n (nr. 34):

1. Innstilling fra samferdselskomiteen om lov om endringer i lov av 24. juni 1994 nr. 45 om omdanning av forvaltningsbedrifta Televerket til aksjeselskap og om oppheving av lov 24. juni 1994 nr. 44 om at tilsette i Televerket mellombels skal behalde visse rettar etter lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn ved overgang til selskap utskild frå Televerket (Innst. O. nr. 78 (1998-99), jf. Ot.prp. nr. 49 (1998-99))
2. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endringer i lov av 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v. og lov av 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsreguleringer (Innst. O. nr. 68 (1998-99), jf. Ot.prp. nr. 19 (1998-99))
3. Innstilling frå energi- og miljøkomiteen om lov om registrering av import og leveranser av råolje i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde m.v. (Innst. O. nr. 74 (1998-99), jf. Ot.prp. nr. 54 (1998-99))
4. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endring i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) (Innst. O. nr. 70 (1998-99), jf. Ot.prp. nr. 40 (1998-99))
5. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endringer i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) (Innst. O. nr. 69 (1998-99), jf. Ot.prp. nr. 42 (1998-99))
6. Referat

S a k n r . 1

Innstilling fra samferdselskomiteen om lov om endringer i lov av 24. juni 1994 nr. 45 om omdanning av forvaltningsbedrifta Televerket til aksjeselskap og om oppheving av lov 24. juni 1994 nr. 44 om at tilsette i Televerket mellombels skal behalde visse rettar etter lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn ved overgang til selskap utskild frå Televerket
(Innst. O. nr. 78 (1998-99), jf. Ot.prp. nr. 49 (1998-99))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 581)

S a k n r . 2

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endringer i lov av 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v. og lov av 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsreguleringer
(Innst. O. nr. 68 (1998-99), jf. Ot.prp. nr. 19 (1998-99))

Torny Pedersen (A) (ordfører for saken): Flertallet i komiteen, Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og regjeringspartiene, viser i denne innstillingen til at det er et viktig mål å sikre offentlig styring og kontroll med vannkraftressursene, som er en del av vår nasjonalformue.

Olje- og energidepartementet foreslår i denne proposisjonen at avtaler om langsiktig disposisjonsrett av vannkraftressursene skal være konsesjonspliktige. Det foreslås også endringer i styringsretten, der det offentlige skal eie minst to tredjedeler av både kapital og stemmer.

Innenfor kraftsektoren har man ulike eierstrukturer. Én form for eierrettigheter er at enkelte fylkeskommuner har rett til medeierskap i statlige vannkraftutbygginger. Medeiendomsretten har for det meste vært positiv for de fylkeskommunene som har, og som har hatt, denne retten, ved at medeiendomsretten har gitt større sikkerhet for tilgang på elektrisk kraft og økonomiske fordeler etter hvert som anleggene ble nedbetalt. Denne medeierskapsordningen, som gir anledning til å ta ut en andel av kraftproduksjonen, har for det meste tilfredsstillt hensynet til nasjonal styring og kontroll. Den fylkeskommunale medeiendomsretten har derfor ikke tidligere krevd konsesjonsbehandling.

Etter at Nordland fylkeskommune, gjennom A/S Nordlandskraft, inngikk avtale den 23. april 1998, underskrevet den 2. september 1998, med to utenlandske selskaper om videresalg på langsiktige kontrakter, noe de hadde anledning til i og med at langtidsutleie ikke var konsesjonsbelagt, trådte altså hensynet til nasjonal styring og kontroll inn. Dette er grunnen til at Arbeiderpartiet, sammen med Sosialistisk Venstreparti og regjeringspartiene, vil innføre konsesjonsplikt for å regulere langsiktige avtaler. Med dette hindrer man en uthuling av den statlige ressursforvaltningen i vannkraftspørsmål.

Noen har hevdet at konsesjonsbeleggingen er med på å forringe fylkeskommunenes medeiendomsrett. Her er det proposisjonens innhold om langsiktighet som utløser en del reaksjoner. Hva som er langsiktighet, er lite presisert i proposisjonen, men statsråd Marit Arnstad antyder i et svar til komiteen angående ENFOs uttalelser om Ot.prp. nr. 19 for 1998-99 at avtaler med varighet inntil 20 år ikke er regnet som langsiktige, men at dette skal vurderes i hvert enkelt tilfelle, og at det vil være behov for en nærmere klargjøring av hva som skal anses som langsiktig. Det betyr at fylkeskommunen må innhente tilbud og inngå avtaler før kommunen og tilbyder vet om utleieavtalen blir konsesjonsbelagt. Dette er en svakhet i proposisjonen som det er verdt å peke på.

Selv om proposisjonen har et litt tynt grunnlag, er allikevel intensjonene så klare at flertallet i komiteen ikke har problemer med å støtte Regjeringen i framlegget. Fylkeskommunene kan fortsatt benytte seg av medeiendomsretten, men ved eventuell langtidsutleie må utleieavtalen konsesjonsbehandles. Dette er helt i tråd med at flertallet ønsker å ta vare på vår nasjonalformue.

At to tredjedeler av både kapital og stemmer er offentlig eid, er også i tråd med flertallets intensjoner. Dermed unngår man spekulative selskapsdannelser som kan være

med på å uthule konsesjonslovgivningen. Et flertall, alle bortsett fra Høyre og Fremskrittspartiet, støtter dermed Regjeringens forslag i Ot.prp. nr. 19 for 1998-99.

Jostein Zazzera (Frp): Fremskrittspartiet og Høyre mener at de fremlagte endringer i industrikonsesjonsloven og vassdragsreguleringsloven tydelig viser at hele konsesjonslovgivningen generelt står i veien for en effektiv utnyttelse av kraftressursene, spesielt for opprettelse av mindre kraftverk, samtidig som den utestenger privat kapital og i mange tilfeller også direkte hindrer realisering av ellers lønnsomme utbyggings- og opprustingsprosjekter.

De foreslåtte lovendringer vil også redusere kommunenes, fylkeskommunenes og lokale kraftselskapers mulighet til å inngå langsiktige avtaler og samarbeid med hverandre og med norske og utenlandske investorer.

Fremskrittspartiet og Høyre vil derfor stemme imot de foreslåtte endringer.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2. (Votering, se side 581)

S a k n r . 3

Innstilling frå energi- og miljøkomiteen om lov om registrering av import og leveranser av råolje i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde m.v.

(Innst. O. nr. 74 (1998-99), jf. Ot.prp. nr. 54 (1998-99))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 582)

S a k n r . 4

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endring i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrolloven)

(Innst. O. nr. 70 (1998-99), jf. Ot.prp. nr. 40 (1998-99))

Gunnar Kvasheim (V) (ordfører for saken): Den endringen av produktkontrolloven vi behandler i dag, legger til rette for mer miljøvennlig bruk av kjemikalier.

Substitusjonsprinsippet innebærer at den som har med farlige kjemikalier å gjøre, skal vurdere om en kan nå målet sitt like godt med mindre farlige kjemikalier eller med en annen metode. Prinsippet er et supplement til myndighetenes arbeid med begrenning av og forbud mot de aller farligste kjemikaliene i samfunnet og har som mål å redusere den nødvendige risiko ved bruk av farlige kjemikalier.

Det kan videre vises til FN's handlingsplan for det 21. århundre, Agenda 21, som framhever substitusjon som en klassisk metode for risikoreduksjon. Den samme tankegangen er nedfelt nasjonalt og internasjonalt gjennom prinsippet om best tilgjengelig teknologi, eller det noe videre begrepet best tilgjengelige teknikker, som legges til grunn for utferdigelse av konsesjon til forurensende aktivitet, og i EUs direktiv om integrert forurensningskontroll, som Norge er forpliktet til gjennom EØS-avtalen.

I norsk rett har substitusjonsprinsippet vært en del av eldre og nyere lovgivning når det gjelder vern av arbeidstakernes helse. Det kan sies å ha vært en mangel i norsk miljølovgivning at prinsippet ikke har vært lovfestet med hensyn til skader på det ytre miljø. Dette blir nå endret.

Det understrekes at en ikke venter vesentlig økt økonomisk belastning som følge av at substitusjonsprinsippet innføres. Reglen krever ikke fare- eller risikovurdering, eller gjennomføring av substitusjon om dette medfører urimelig kostnad eller ulempe.

Det er gledelig at det er et bredt flertall som støtter endringen. Fremskrittspartiet står alene om sitt endringsforslag.

Jostein Zazzera (Frp): Regjeringens intensjon med endring i produktkontrolloven er i utgangspunktet positiv. Bakgrunnen for forslaget er at Regjeringen ønsker å styrke prosjektet bærekraftig utvikling. Problemet med lovendringen er at det er stor fare for at man i stedet for en bærekraftig utvikling får en negativ og diskriminerende utvikling for norske produkter på det norske markedet, fordi importørene blir fritatt for vurderingsplikten og handlingsplikten. Dette vil kunne gi en konkurransevridning mellom norske produsenter og importører.

Fremskrittspartiet kan ikke akseptere at norsk næringsliv skal bli diskriminert og utsatt for en unødvendig negativ konkurransevridning. Vi har derfor fremmet et alternativt forslag i saken, som vil løse disse problemstillingene på en tilfredsstillende måte, og da spesielt for sluttbrukerne, noe som også er helt i tråd med Regjeringens kommentar i saken.

Jeg tar herved opp Fremskrittspartiets forslag i innstillingen.

Presidenten: Jostein Zazzera har tatt opp det forslag han refererte til.

Jan Tore Sanner (H): Bare la meg ganske kort presisere at når Høyre og flertallet i komiteen ikke har gått inn på Fremskrittspartiets forslag, betyr ikke det at flertallet ikke er opptatt av å sikre at loven ikke skal ha en konkurransevridende effekt. Flertallet er opptatt av å sikre likebehandling, og jeg viser til merknaden fra en enstemmig komite, hvor det er understreket at det ikke kreves substitusjon «dersom det medfører «urimelig kostnad eller ulempe». Dette skal sikre at endringen ikke får konkurransevridende effekt særlig mellom norske og utenlandske virksomheter.» Det Fremskrittspartiet er opptatt av, blir understreket spesielt fra komiteens side, men for å være på den aller sikreste siden har komiteen i tillegg bedt departementet om å følge utviklingen nøye dersom endringen likevel skulle vise seg å ha en slik effekt.

Jeg vil på denne bakgrunn avvise påstandene fra Fremskrittspartiet om at dette vil kunne ha en konkurransevridende effekt.

Jostein Zazzera (Frp): Jeg synes det er merkelig at Høyre nå kan bruke departementet og byråkratene i departementet som sannhetsvitner for at dette ikke vil med-

føre konkurransevridning for norsk næringsliv. Og når man viser til store økonomiske konsekvenser, vil jeg gjerne vite hva som ligger i store økonomiske konsekvenser. Går det an å få konkretisert hva som ligger i det?

Statsråd Guro Fjellanger: La meg først få si at jeg er glad for at et så bredt flertall i komiteen har sluttet seg til Regjeringens forslag om å innføre substitusjonsplikten.

Vi står overfor store utfordringer når det gjelder helse- og miljøfarlige kjemikalier, og vi er helt avhengig av at alle aktører er seg bevisst sitt ansvar hvis vi skal greie den oppgaven vi står foran, og da er det ikke minst viktig at produsentene også har et klart og tydelig definert ansvar.

En viktig del for å komme dit vi ønsker når det gjelder helse- og miljøfarlige kjemikalier, er at vi hele tiden søker etter å bruke det minst farlige alternativet ved å bytte ut de mer farlige kjemikaliene med mindre farlige alternativer der det finnes. Men som representanten Sanner tydelig sa fra denne talerstolen, har vi selvsagt lagt vekt på at norske produsenter ikke skal komme i en uheldig situasjon. Derfor har man også tatt inn bestemmelsen om at dette skal skje med mindre det er unødig store konsekvenser og kostnader knyttet til det.

Jeg har også lyst til å si at jeg tror man kanskje hvis man går imot dette, undervurderer det konkurransefortrinnet som også kan ligge i at denne plikten innføres. Vi står både i Norge og i europeisk sammenheng i stadig større grad overfor et publikum og forbrukere som søker etter mer miljøvennlige produkter. Jeg er ikke i tvil om – og som bransjen også selv sier – at det er viktig å kunne tilby produkter som er mer miljøvennlig. Jeg tror at substitusjonsplikten, som et bredt flertall her slutter seg til, vil være et viktig bidrag.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 4. (Votering, se side 583)

S a k n r . 5

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endringer i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrolloven) (Innst. O. nr. 69 (1998-99), jf. Ot.prp. nr. 42 (1998-99))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet. (Votering, se side 583)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, uttalte **presidenten:** Odelstinget skal votere i sakene nr. 1-5.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v

om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 45 om omdanning av forvaltningsbedrifta Televerket til aksjeselskap og om oppheving av lov 24. juni 1994 nr. 44 om at tilsette i

Televerket mellombels skal behalde visse rettår etter lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn ved overgang til selskap utskild frå Televerket.

I.

I lov 24. juni 1994 nr. 45 om omdanning av forvaltningsbedrifta Televerket til aksjeselskap blir det gjort desse endringane:

§§ 3 og 6 blir oppheva.

II.

Lov 24. juni 1994 nr. 44 om at tilsette i Televerket mellombels skal behalde visse rettår etter lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn ved overgang til selskap utskild frå Televerket blir oppheva.

III.

Lova tek til å gjelde frå den tid Kongen fastset.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 2

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v

om endringer i lov av 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v. og lov av 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsreguleringer.

I.

I lov av 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v. gjøres følgende endringer:

Kapitel I. Om vannfall

§ 1 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Konsesjonsplikten gjelder også avtaler om erverv av langsiktig disposisjonsrett til vannkraftressurser.

§ 4 første ledd første til tredje punktum skal lyde:

Foretak organisert etter lov om statsforetak, norske kommuner og fylkeskommuner kan, når ikke allmenne hensyn taler derimot, få konsesjon til å erverve eiendomsrett, bruks-

rett eller langsiktig disposisjonsrett til vannfall på de nærmere betingelser Kongen fastsetter. Det samme gjelder aksjeselskaper, andelslag og andre sammenslutninger hvor minst $\frac{2}{3}$ av kapitalen og stemmene eies av foretak organisert etter lov om statsforetak, en eller flere kommuner eller fylkeskommuner, såfremt utbyggingen av vedkommende vannfall hovedsakelig skal utnyttes til alminnelig kraftforsyning. Staten har forkjøpsrett til aksjer eller parter etter denne bestemmelse dersom $\frac{2}{3}$ av kapitalen og stemmene i aksjeselskaper, andelslag og andre sammenslutninger ikke lenger eies av en eller flere kommuner eller fylkeskommuner.

§ 5 første ledd skal lyde:

Norske statsborgere og statsborgere i andre stater som er parter i EØS-avtalen, andre utlendinger og juridiske personer, kan under særlige omstendigheter få konsesjon til å erverve bruksrett eller langsiktig disposisjonsrett til vannfall som tilhører staten, foretak organisert etter lov om statsforetak, norske kommuner eller fylkeskommuner på de nærmere betingelser som Kongen fastsetter.

II.

I lov av 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsreguleringer gjøres følgende endring:

§ 10 nr. 2 første ledd skal lyde:

Når en regulering hovedsakelig skal utnyttes til alminnelig kraftforsyning og hensynet til andre almene interesser ikke taler mot det, kan reguleringskonsesjon gis på ubegrenset tid for vassdrag hvor vannkraften skal utnyttes av foretak organisert etter lov om statsforetak, en norsk kommune eller flere norske kommuner eller fylkeskommuner i fellesskap eller av aksjeselskaper, andelslag eller andre sammenslutninger hvor minst $\frac{2}{3}$ av kapitalen og stemmene eies av foretak organisert etter lov om statsforetak, en eller flere kommuner eller fylkeskommuner.

III.

Ikrafttredelse

Loven trer i kraft straks.

Presidenten: Fremskrittspartiet og Høyre har varslet at de går imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 53 mot 20 stemmer.
(Voteringsutskrift kl. 19.06.39)

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

Presidenten antar at Fremskrittspartiet og Høyre også her vil gå imot.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes med 53 mot 20 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 19.07.06)

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v

om registrering av import og leveranser av råolje i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.

§ 1.

EØS-avtalen vedlegg IV nr. 5 (forordning (EF) nr. 2964/95 av 20. desember 1995) om registrering av import og leveranser av råolje i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, gjelder som lov med de tilpasninger som følger av Vedlegg IV, Protokoll 1 til avtalen og avtalen forøvrig.

§ 2.

I lov av 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet gjøres følgende endringer:

§ 7-4 annet ledd litra c) skal lyde:

c) den som iverksetter tiltak for å avverge eller begrense forurensningsskade, eller for å redde liv eller berge verdier som er kommet i fare i forbindelse med petroleumsvirksomheten, med mindre tiltaket utføres i strid med forbud nedlagt av offentlig myndighet eller utføres av annen enn offentlig myndighet til tross for uttrykkelig forbud av operatør eller eier av de truede verdier.

§ 11-1 femte ledd skal lyde:

Forskrifter gitt i medhold av tidligere lov av 21. juni 1963 nr. 12 om utforskning og utnyttelse av undersjøiske naturforekomster eller lov av 22. mars 1985 nr. 11 om petroleumsvirksomhet eller med hjemmel i forskrifter gitt i medhold av disse lovene gjelder for så vidt ikke annet er eller blir bestemt.

§ 3.

Loven trer i kraft straks med unntak av endringene i petroleumsloven, som trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 4

Presidenten: Under debatten har Jostein Zazzera på vegne av Fremskrittspartiet satt fram et forslag, som er inntatt i innstillingen.

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

I o v

om endring i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven).

I.

I lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) gjøres følgende endring:

Ny § 3a skal lyde:

§ 3a Substitusjonsplikt

Virksomhet som bruker produkt med innhold av kjemisk stoff som kan medføre virkning som nevnt i § 1 skal vurdere om det finnes alternativ som medfører mindre risiko for slik virkning. Virksomheten skal i så fall velge dette alternativet, hvis det kan skje uten urimelig kostnad eller ulempe.

Presidenten: Til § 3 annet ledd samt ny § 3a foreligger et avvikende forslag fra Fremskrittspartiet. Det votes først over forslaget som gjelder § 3 annet ledd. Forslaget lyder:

«§ 3 annet ledd Aktsomhetsplikt skal lyde:

Den som tilvirker eller innfører produkt plikter å skaffe seg slik kunnskap som er nødvendig for å vurdere om det kan medføre virkning nevnt i § 1, herunder vurdere om man kan fremskaffe alternativ som medfører mindre risiko for slik virkning.»

V o t e r i n g :

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 61 mot 12 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 19.08.34)

Presidenten: Presidenten vil så la votere alternativt mellom komiteens innstilling til ny § 3a og det tilhørende forslaget fra Fremskrittspartiet. Forslaget fra Fremskrittspartiet lyder:

«Ny § 3a Substitusjonsplikt skal lyde:

Virksomhet som er sluttbruker av produkt med innhold av kjemisk stoff som kan medføre virkning som nevnt i § 1, skal vurdere om det finnes alternativ som medfører mindre risiko for slik virkning. Virksomhet skal i så fall velge dette alternativet, hvis det kan skje uten urimelig kostnad eller ulempe.»

V o t e r i n g :

Ved alternativ votering mellom komiteens innstilling og forslaget fra Fremskrittspartiet bifaltes innstillingen med 62 mot 11 stemmer.

(Voteringsutskrift kl. 19.09.02)

Videre var innstillet:

II.

Loven trer i kraft 1. januar 2000.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det votes over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 5

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

I o v

om endringer i lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven).

I.

I lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Loven har også til formål å forebygge miljøforstyrrelse ved å fremme effektiv bruk av energi i produkt.

§ 3 nytt femte ledd skal lyde:

Denne paragraf gjelder ikke for et produkts energieffektivitet.

Ny § 4a skal lyde:

§ 4a. Energieffektivitetskrav

For å fremme energieffektive produkter, kan Kongen treffe vedtak om:

a) maksimalgrenser for produkts energibruk, herunder metode for beregning av maksimalt tillatt energibruk, hvem som skal foreta beregningen og fremgangsmåter for prøving;

- b) *tilvirkning og omsetning av produkt;*
c) *merking av produkt, herunder utformingen av merkingen og om at produkt som omsettes i strid med vedtak om merking skal trekkes tilbake fra markedet;*
d) *teknisk dokumentasjon, herunder hvem som skal utarbeide denne og hvor lenge dokumentasjonen skal stå til rådighet for eventuelt tilsyn. Den tekniske dokumentasjonen skal så langt det er nødvendig for vurderingen av produktets energieffektivitet omfatte konstruksjonen av, fremstillingen av og virkemåten til produktet;*
e) *skriftlig erklæring om samsvar mellom merking og reell energibruk, herunder oppbevaring av slik erklæring.*
Vedtak i medhold av første ledd skal i alminnelighet treffes ved forskrift og gjelde produkter av en viss art.

II.

Loven trer i kraft straks.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 6

Referat

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.

Møtet hevet kl. 19.10.
